

ב"ה. ימות המשיח - תהא שנת פלאות אראנו

מפי השמועה

תשורה

מהתוועדות יום הולדת

עפולה, ארץ הקודש תובב"א
ליל כ"ו ניסן ה'תשפ"א

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ברכת המלך

בי"ה, ט' אלול, תשי"ג'
ברוקלין.

הרה"ח הוו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה"ר יהודא צבי שי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו בו מודיע מיום הולדת שלו בש"ק הבע"ל.
בטח ידועים לו סדרי יום הולדת, בעלי לתורה, נתינת צדקה קודם התפלה (אם
חלה בש"ק - ביום שלפני זה), לימוד וחזרת דא"ח ברבים אם באפשרי.
ובנוגע לאלו שזכו לראות את פני כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ ז"ע
הנה מתאים להמועתק בהיום יום י"א ניסן להתבודד לשעה ולצייר במחשבתו
ובמוחו אחת היחידות מה ששאל ומה שענו לו ואח"כ ללמוד מתורתו.
ויתן השי"ת ויהי לאריכות ימים ושנים טובות ובהצלחה בעבודתו בקדש והוא
וזוגתו שיחיו יגדלו את כל ילידיהם שיחיו לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך
הרחבה אמיתית.
בברכת כתיבה וחתימה טובה.

---

1. אג"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א חלק ז' אגרת ב'רכו, עמ' ססד. להרה"ח ר' יהודה צבי פוגלמן.

ליקוט ועריכה: הרה"ת מנחם מענדל שי' דורון

הערות והארות, ולכל עניני הקובץ ניתן לפנות בדוא"ל:

Dmtz770@gmail.com

פתח דבר

בתור הבעת תודה לידידי ומכרי אשר משתתפים בשמחתי מקרוב ומרחוק, מוגשת בזה תשורה למשתתפים בהתוועדות של שמחה, כפי הוראת כ"ק אד"ש במנהגי יום הולדת: "לערוך התוועדות של שמחה עם בני ביתו, חבריו וידידיו - שבה והודי' להקב"ה (ובאם אפשר - לברך "שהחיינו" על פרי חדש או בגד חדש), מתוך שמחה של תורה ושמחה של מצוה", וזאת מתאים למנהג אנ"ש בשנים האחרונות מיוסד על הנהגתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

בקובץ זה נלקטו סיפורים מפי השמועה בהמשך לקבצים שיצאו לאור בשמחות קודמות במשפחתנו, סיפורי חסידים כפי שנשמעו בעת התוועדויות התמימים ואנ"ש, וכאן המקום לציין שמטבע הדברים סיפורים הנשמעים תוך כדי אמירת 'לחיים' בשעות הלילה המאוחרות, מן הנמנע שלא יפלו בהן טעויות ואי-דיוקים, ובזאת בקשתנו שטוחה מאת הקוראים שיחיו לשלוח אלינו הערות ותיקונים, וזכות הרבים תלויה בהם.

יהי רצון שעוד ברגע זה נזכה לבוא לתכלית האחת והיחידה של כל פעולותינו, התגלותו המיידית של מלך מבית דוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בגאולה האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

שמואל נוטיק
בשליחות המלך, עפולה

ליל כ"ו ניסן ה'תשפ"א
שנת ה'ק"כ להולדת כ"ק אד"ש מה"מ

מפי השמועה

לקט סיפורי חסידים

התפילין ומפי נפלטה בספונטאניות זעקת כאב. באותו הרגע הרגשתי מכה בזרועי שסבי 'העניק' לי בחיבה באומר:

"יוסי! תזכור לשעבד את המוח והלב..."

(וזאת על אף עדינותו של הסבא... ושמא גם הצביטה של העור לא היתה בטעות...)

כי זכר כל היצור בא לפניך

נכדו של הרב חיים יצחק פופקא, יו"ר אגודת הרבנים באמריקה, סבל ממחלה והסבא ביקש עבורו ברכה מהרבי, ואכן לאחר שהרבי שאל לשם הילד הרבי בירך לרפואה שלימה ואף העניק במיוחד יין מכוס של ברכה עבורו. הילד הבריא, וכעבור למעלה משנתיים הסתובב הרבי אל הרב פופקא באמצע התוועדות ושאל אותו לפתע: "מה שלום אליעזר יהושע בן פערל בלומא?", שמו המדוייק של הנכד...

נציג אלוקים בעולם

מספר הרה"ח הרב יצחק גולדברג:

כאשר הקריאו את כתב האישום של דודי ר' משה קצנבלויגין מעבר למסך הברזל, אמר השופט מתוך פסק הדין:

"שם? משה. בן? מיכאל. למי משתייך? שניאורסון. מיהו שניאורסון? הרבי מליובאוויטש הנמצא בניו יורק. מיהו הרבי? נציג אלוקים בעולם..."

גם מאוחר וגם קר?

המשילו חסידים בנוגע לחסידים המאחרים בתפילה ולא בשל העובדה שמאריכים בלימוד החסידות:

יהודי אחד היה רגיל שאשתו מגישה לו ארוחה באופן קבוע בשעה 8. יום אחד הארוחה לא היתה מוכנה והתעכבה והתעכבה, והוא הרגיע את עצמו שבטח אשתו טורחת שהארוחה תהיה מושקעת יותר ולכן זה מתעכב, אבל כמה גדולה היתה אכזבתו כשבשעה עשר הוא קיבל את הארוחה הרגילה, ואפילו היא היתה קצת קרה יותר מהרגיל...

והנמשל לענין תפילה מובן...

חלמא טבא

פעם ביקש הרב אריה לוי'ן מנכדו הרב שמעון יעקובוביץ' שימסור לרבי שראה אותו בחלום עטוף בטלית ומעוטר בתפילין, וכשמסר זאת לרבי בעת היחידות התרומם הרבי ממקום מושבו ואמר: "חלמא טבא חזא!".

לשעבד המוח והלב

סיפר אחד מנכדיו של החסיד הישיש ר' יהודה חיטריק:

ביום בו התחלתי להניח תפילין הגעתי עם סבא שלי הרה"ח ר' יהודה חיטריק לבית הכנסת על מנת שיסייע לי ויודריך אותי. בשעת הנחת התפילין של

יד,

תוך כדי הידוק הקשר נצבט העור ברצועת

תוך שבוע להחליט?

ועוד סיפר הרי"ל גרונר:

2 זוגות הכניסו שאלה אל הרבי בנוגע לילדיהם האם נכון שיפגשו והרבי השיב בחיוב. שבוע לאחר מכן הכניסו שוב מכתב אל הרבי שהם החליטו לסגור ומבקשים ברכה, והרבי השיב: כיצד יתכן שרק שבוע עבר וכבר הם מבקשים ברכה להקמת בית? האם ייתכן בשבוע אחד להחליט על חיים שלמים?!

כמו בסאונה...

פעם שאלו את זושא וילימובסקי 'הפרטיון', התוועדות מהי?

השיב ר' זושא: "כמו הצלפות השוט בסאונה".

כשביקשו ממנו לפרש את דבריו, הרחיב והסביר: כאשר יש לאדם נקודה שמפריעה לו אבל הוא לא מצליח 'לגרד' ולקלף אותה עצמו, הוא הולך לסאונה, שם תחת הטשטוש של האדם החמים, בעזרת חברים, שלפעמים גם 'מצליפים' בו כהוגן, הוא מצליח להיעזר ולהיפטר ממה שמפריע לו.

בלשון הרב

אברך שלא זכה להיפקד בילדים, שמע שיש סגולה מיוחדת לחזור על דברי חסידות בלשון הרב. אף שלא ידע אידיש, החליט להתאמץ ובמשך שנה שלימה (!) התאמץ לחקוק במוחו אות שלימה ממאמר אדמו"ר הרי"צ, וזמן קצר לאחר מכן נפקדו בזרע של קיימא.

האברך ראה שה'סגולה' מועילה, והחל לשנן אות נוספת, וכעבור שנה זכה שוב לחבוק במזל טוב בן נוסף.

כך חזר הדבר על עצמו, והוא זכה בחמשה ילדים...

נפטר באמצע...

סיפר הרה"ח הרב עדין אבן ישראל:

פעם עברה לוויה של רב חשוב בסמיכות לבית מדרשו של הרבי מקוצק, והוא לא יצא ללוויה.

מששאלוהו לסיבת הרבר, השיב שאותו רב לפי דרכו, היה בדרך להשתמד. רק שכיון שהוא מאד איטי, זה היה לוקח לו 1000 שנה. וסיים "וכי בגלל שהמושמד הזה מת באמצע, אני צריך לצאת ללוויה שלו?"

הלך ולא חזר

אמרו חסידים: התוועדות צריכה להיות בבחינת "הלך ולא חזר". שמי שהלך להתוועדות זה לא מי שחוזר ממנה...

עשרה יהודים מהרחוב

כאשר דיבר הרבי בחודש אלול תש"י שכל אחד צריך לקרב עשרה יהודים, חשב לעצמו הרה"ח ר' יוסף רייצעס שכוונת הרבי היא לאנשים הבאים במגע עם ה'עולם', אך בהיותו בחור אין הדברים נגועים אליו, אך כשעבר בערב ראש השנה לתת בידי הרבי את הפ"נ, אמר לו הרבי: "אתכם בוודאי לא צריך לעורר בנוגע לעשרה יהודים" ... וכאשר שאל את הרבי מאיפה הוא 'ייקח' עשרה יהודים, אמר לו הרבי: "תיקח עשרה יהודים מהרחוב, ותקרב אותם!". אז היה בדברים האלו מהפכה של ממש...

רק הלב יודע!

סיפר הרה"ח הרי"ל גרונר:

כשנכנסתי אל הרבי לשאול על גמר השידוך עם אשתי, הרבי הרים את ידו הימנים וכופף את אצבעותיו זו אחר זו: "לא אני יודע, לא אבא יודע, לא הרבי יודע, וגם לא השכל יודע", והרבי הצביע על לבו הקדוש ואמר: "רק הלב יודע!".

”אתם!”

מראה באצבעו

ועוד סיפר:

אחר הסתלקות הרבנית, זכיתי להיכנס מספר פעמים לתפילות שהתקיימו בסלון הבית ברחוב פרזידנט. באחת הפעמים כשהסתיימה התפילה החל הרבי לעלות במדרגות אך עצר באמצע והסתובב לקהל והחל לדבר בלהט אודות משיח, ובסיום הדברים החל הרבי להצביע על כמה מהנוכחים באומרו: “כל אחד מהנוכחים כאן יזכה לראות פני משיח, אתה, ואתה, ואתה ואתה”, והרבי הצביע גם על עצמו, ואף אני הייתי בין הנוכחים שהרבי הצביע לכיוונם (באותה תפילה היה משום מה מספר הנוכחים מועט, וכמה שחיפשתי, לא מצאתי בשום מקום שהעלו את הדברים מאותה שיחה על גבי הכתב).

חולת אהבת ארץ ישראל

בילדותה של הרבנית מנוחה רחל היא רצתה מאוד לעלות לארץ עד שהגיעה לבחינת “חולת אהבה” ונפלה למשכב, ורק לאחר שאביה אדמו”ר האמצעי לחש באוזנה שמבטיח לה שתזכה לעלות לארץ. התאוששה והבריאה.

(כאשר ביקר בארץ רבי יחזקאל משינווא בעל ה’דברי יחזקאל’, נסע במיוחד לחברון בשביל להתברך מפיה של הרבנית מנוחה רחל).

בעיה דו-צדדית

כשרעיינו של הרבי ה’צמח צדק’ הסתלקה, הציעו החסידים לשדך בין הרבנית מנוחה רחל לבין הרבי (שהיה גם בן דוד שלה), אך הרבנית השיבה בשלילה באומרה שהיא מצידה לא תהיה מוכנה לעזוב את ארץ ישראל ואילו הרבי מצידו לא יעזוב את החסידים שבחוץ לארץ...

אינך חס על חיי?!...

לאחר הסתלקותו של אדמו”ר הרש”ב, קרא אדמו”ר הריי”צ לאחד הבחורים וביקש ממנו לרדת

כשהרהר”ח ר’ בער’ל פאשטער היה ילד קטן לקח אותו אביו לרבי, ובדרך ניסה אביו להסביר לו להיכן נוסעים, וכיון שהיה בגיל צעיר מאוד, הסביר לו אביו שנוסעים ל”משה רבינו”, וכמו שהיה משה רבינו בזמן יציאת מצרים, יש גם את משה רבינו של הדור שלנו.

כשנכנסו ליחידות, דיבר אביו עם הרבי, ובסיום היחידות פנה הרבי אל הילד ושאל אותו אם הוא יודע מי היה משה רבינו, והילד השיב בשמחה שמושה הוא הנשיא והמנהיג של הדור. והרבי המשיך ושאל מי המשה רבינו של הדור שלנו... והילד בתמימותו השיב את מה שלימד אותו אביו בדרך: “אתם!”, הרבי חזר ושאל אותו שוב מי הנשיא בדור שלנו, ושוב הילד חזר על תשובתו ואמר: “אתם!”, וכשהרבי שאל בשלישית הילד כבר התבייש והשתתק.

כשהגיע לשיבה, כל פעם סיפר למשפיע את היחידות לה זכה וכל משפיע הסביר לו באופן אחר את פשר שאלתו המשולשת של הרבי אבל הדברים מעולם לא התיישבו על ליבו. בג’ תמוז, כאשר חזר ממונטיפיורי מבולבל כולו, נזכר פתאום ביחידות בהבזק עצום, ופתאום האיר לו העניין: הרבי רצה להחדיר בו כבר מילדות שיהיה לו ברור באופן מוחלט שהמשה רבינו בדור הזה הוא אחד ויחיד!...

הגישות נבואית

סיפר החסיד ר’ ח. ס.:

אמא שלי עמדה פעם לקבל ברכה מהרבי לרפואה שלימה בשל מצב רפואי שהלך והסתבך בשעה שהרבי יצא מ-770 לכיוון הרכב, אך לגודל חולשתה, לא הצליחה לגשת אל הרבי ולהזכיר את שמה לברכה.

לאחר שהרבי נכנס לרכב והרכב כבר החל לנסוע, עצר הרכב במפתיע והרב גרונר יצא מהרכב וניגש לאמא שלי, שאל לשמה ולשם אמה, וחזר לרכב. זמן קצר לאחר מכן הבעיה נפתרה...

עמלק בלימוד החסידות

אדמו"ר הריי"צ אמר פעם:

יש לי מסורת רבי מפי רבי עד למגיד ממעזריטש מהו עמלק. כאשר חסיד מתבונן באלוקות, באמת וברצינות, וגם מתפעל מההתבוננות במוחין, אבל ההתפעלות לא יורדת ובאה לידי ביטוי ברגש הלב - זהו עמלק.

מה יותר קשה?

רבי הלל מפאריטש התבטא פעם: יותר קשה להתבונן שעה אחת ברציפות בחסידות, מאשר לסיים את כל הש"ס...

אם כך - בוא אלי...

לאחר הסתלקותו של אדמו"ר הרש"ב, היה יכוח בינו לבין אביו האם מתאים להיות רבי...

כשאדמו"ר הריי"צ התעקש ועמד על טענתו שאינו ראוי לכך, אמר לו אביו: "אם כך, בוא אלי...", ואכן זמן קצר לאחר מכן נפל למשכב ובמשך חצי שנה היה חלש עד כדי כך שלא יכל לקום מהמיטה והתפלל לפני העמוד כשהוא שוכב, והיו אף רגעים שהרופאים אמרו נואש...

שישים גיבורים

לפני שנשמתו של הבעל שם טוב ירדה לעולם, התנתה זאת בכך שיהיו לה 'שישים גיבורים' שיעזרו לה בעבודתה להוריד לעולם את אור החסידות.

לא כל יום פורים

הרה"ח ר' אברהם מענדל (בומי) פרינלנד פספס מסיבה כל שהיא את חלוקת הלחיים המפורסמת בחג הפורים תשכ"ו, וכשנודע לו על כך, נעמד על יד דלת גן עדן התחונן ולמד מאמרי חג הפורים במשך כמה שעות, עד שלפתע הרבי יצא מחדרו ונתן לו לחיים. אחרים שפספסו גם

למרתף הברית ולשרוף את ארגז הכתבים שימצא שם. הבחור לא יכל להתאפק וראה שמדובר ברשימותיו האישיות של אדמו"ר הריי"צ.

בין השאר ראה שם כיצד אדמו"ר הריי"צ מתאר חזיון שבאחד הלילות נגלה אליו זקן מופלג ותבע ממנו מדוע אינו כותב פירוש על הספר שלו, ספר הזוהר, ולא היתה לו ברירה והוכרח להבטיח לו שיכתוב פירוש על ספרו, וכעבור שלושה שבועות שבהם לא החל לעסוק בכך, חזר החזיון והזקן התגלה אליו ותבע ממנו מדוע לא החל בכתובת הפירוש.

כיון שהוא הופקד על שריפת הכתבים, לא העז בעצמו להמרות את פי הרבי, וקרא לחבריו שהצילו מעט מהכתבים משריפה, ורק לאחר מכן שרף את שאר הכתבים שנותרו בארגז.

כשהגיע הבחור לדווח לאדמו"ר הריי"צ שהוראתו בוצעה, הרגיש הרבי בכך שההוראה לא בוצעה בשלימות, ולאחר חקירה ודרישה הוכרח הבחור לגלות את האמת, והרבי הקפיד מאוד וגער בו: "אינך חס על החיים שלי!?",

ואכן כעבור זמן קצר נפל אדמו"ר הריי"צ למשכב, ובמשך חצי שנה לא יכל לקום מהמיטה מרוב חולשה.

שריפת הכתבים

כאשר רבי אייזיק מהומיל התקרב לחסידות, שרף את כל כתביו וחיידושויו שכתב בשנים שלפני התקרבותו למאור שבתורה.

יכול להנהיג גם 'מלמעלה'

כאשר אדמו"ר הזקן גילה לבתו הרבנית דבורה לאה אודות הגזירה שנגזרה עליו שיסתלק מהעולם, הוסיף ואמר לה: לאמיתו של דבר, בדיעבד, אני יכול להמשיך ולהנהיג את החסידים גם 'מלמעלה', רק שיותר טוב לכתחילה שהרבי יהיה למטה מאשר למעלה...

כשסיפרתי על כך להורי, אמרה אמי שכעת היא מבינה את פשר הביקור של הרב הרץ וזוגתו שדפקו באחת השבתות על דלת הבית בשעת צהריים ואמרו שהם יצאו לטייל ופשוט עברו במקום, ופיתחו עמנו שיחה לבכית שהלכה והתגלגלה למצב שלי, כאשר הרב הרץ תמך ברעיון לשלוח אותי לרב פרוינד.

הרבנית ממתינה לרבי

סיפר הרה"ח ר' ליפא ברענען:

בליל שבת שובה תשכ"ו הלכתי לאכול סעודת שבת בבית משפחה שהתגוררה ברחוב פרויזנט מול ביתו הפרטי של הרבי, וכשהסתיימה הארוחה בסביבות 11:00 בלילה ויצאתי חזרה לכיוון 770, ראיתי את הרבנית עומדת במרפסת ביתה, והתפלאתי על המחזה שהיה יוצא דופן.

הרבנית שהבחינה בי סימנה לי להתקרב, וכשניגשתי, שאלה אותי הרבנית האם היה עיכוב בשעת התפילה, או שמא הרבי אמר שיחה או מאמר פתאומי בפני החסידים, ומשהשבתני בשלילה, ביקשה ממני הרבנית לגשת ל-770 לבדוק מהי הסיבה בגינה הרבי מתעכב כל כך מלהגיע לסעודת שבת, ולחזור להודיע לה.

התחלתי לרוץ ל-770 ולאחר שפניתי מברוקלין לרחוב איסטערן פארקווי ראיתי את הרבי עושה את דרכו הביתה ו-2 בחורים מלווים אותו בהדרת כבוד אחוריו.

הסתובבתי במהירות ורצתי חזרה לרבנית, וראיתי שבינתיים היא עצמה הספיקה להתחיל להתקדם לכיוון 770 ופגשתי בה בפניה של רחוב פרויזנט וברוקלין, ודיווחתי לה שהרבי בדרך.

כשהתחלתי להתרחק, קראה לי הרבנית ואמרה לי שזה לא הדבר הנכון להשאיר לבד אשה ברחוב בניו יורק באמצע הלילה...

לא נותרה לי ברירה ונעמדתי במרחק מסויים על יד גדר של שיח עצים, וכשהרבי הגיע לפינה וראה את הרבנית, הוא סימן בידי בתמיהה לפשר העובדה שהיא עומדת ומחכה לו בפנית

הם חשבו שזו שעת רצון וניגשו גם הם לבקש, אך הרבי השיב להם (תוכן, הציטוט לא מדויק): לא כל יום פורים.

ביקור לא שגרת

סיפר הרה"ח עקיבא וגנר מפי בעל המעשה ר' שלמה סופרין:

בתור בחור צעיר למדתי במכינה של ליובאוויטש בלונדון, וכאשר החלו אצלי ספקות באמונה פנה אבא שלי אל הרבי בבקשת ברכה והרבי השיב לו להתייעץ עם ידידים מבינים, שיעצו לו לשלוח אותי לרב אשר פרוינד בארץ ישראל, שזכה להצלחה עם נערים כמוני, אך לאבא שלי היה מאוד קשה לקבל את הדברים שהוא יצטרך לשלוח את הבן שלו ללמוד במוסד לא חב"ד, ודחה את ההצעה.

כעבור מספר חודשים כתב אבא שלי שוב לרבי על מצבי ודיווח גם על העצה שקיבל והסיבה שדחה אותה, והריל"ג התקשר ואמר שהרבי אמר שהוא כבר ענה על השאלה. אבי הבין שאכן דעת הרבי שזהו הדבר הנכון עבורי ושלח אותי לרב פרוינד שם התבססו אצלי יסודות חזקים, וכעבור תקופה חזרתי ללונדון.

לאחר חתונתי התחלתי להתעסק בשמחת התן וכלה, ובשנת תשע"ח כשהגעתי לשיר בחתונה מסוימת בלייקווד פגשתי בראש הישיבה החב"ד בלונדון בתקופה בה למדתי בישיבה, הרב יצחק מאיר הרץ, שגילה את אזני שהרבי דיבר עמו עלי במהלך יחידות במשך כ-40 דקות (!) ודחק בו לשכנע את אבא שלי לשלוח אותי לתכנית של הרב אשר פרוינד! הרבי הקדיש את כל הזמן הזה כדי להסביר לרב הרץ את יתרונות השיטות והפילוסופיה של הרב פרוינד ומדוע הם מועילים לי, כדי שיהיו לו טיעונים משכנעים להציג בפני אבי. הרבי אמר 'תן לו לקבל שם את היסודות', עניני החסידות יוכלו לבוא אחר כך' (וכמובן שהכוונה היתה שהוא יעשה זאת מבלי להשתמש בשם הרבי).

מתנגד חסיד

פרעה היה מתנגד - חלם על נופש בשפת הנהר
יוסף היה חסיד - חלם על עבודה.

תואר לשם כבוד?!...

פעם יהודי הציע לרבי לקבל תואר 'נשיא כבוד' של ארגון מסויים, אך הרבי שלל זאת. הוא ניסה לשכנע את הרבי ואמר שהתואר לא מחייב שום פעולה או הקדשת זמן, וזה רק נשיאות לשם כבוד. השיב לו הרבי: ראשית כל אין זה מנהג בית הרב, ושנית, אדם שנושא תואר כל שיהיה - מחוייב הוא לפעול בו.

בעיות בשיניים

למשפיע הרה"ח ר' צבי צאהלער היה חבר שעזב את הישיבה ויצא 'לעולם' והיה מתייחס בזלזול לחברים ה'מיושנים' שנשארו 'תקועים' מאחור, ובקיץ של שנת תש"י הגיע לגיל גיוס וחשש שיגוייס בשל פריצת מלחמת קוריאה, וצאהלער הציע לו שיכנס לרבי ויבקש ברכה מהרבי, אך החבר זלזל ואמר כביכול מה 'הוא' יוכל לעשות, והוסיף והדגיש שלא רק עכשיו הוא חושב כך, אלא חשב כך גם לפני זה...

הרב צאהלער הפציר בו ובסופו של דבר הוא דפק ונכנס (כפי הסדר באותם ימים) וכעבור זמן קצר יצא עם חיוך של מנצח, כיון שהרבי אמר לו שאין ביכולתו לעזור לו...

כשהתברר לצאהלער שהוא לא היה במקווה לפני שנכנס, נזף בו והוכיח אותו, והפציר בו להיכנס כראוי לאחר הכנה, ובסופו של דבר הוא השתכנע ואחרי כל ה'סדר עבודה' שנתן לו ידידו, נכנס אל הרבי בהכנעה.

הפעם הרבי אמר לו: "כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ", ושיקבל על עצמו ללמוד בקביעות מידי יום דף גמרא, ולאחר מכן שאל אותו הרבי מה חשב לומר

הרחוב. הרבנית ענתה דבר-מה לרבי, אך כיון שעמדתי במרחק לא שמעתי את תוכן השיחה. הרבי והרבנית החלו ללכת יחד לכיוון הבית, כשאני והבחורים הולכים מאחוריהם במרחק מסויים.

היה זה מחזה נדיר ויוצא דופן לראות את הרבי והרבנית הולכים יחדיו. הרבי הלך בקצב מהיר ביחס לרבנית, ובמהלך ההליכה הבחין הרבי שהרבנית שהלכה בקצב איטי יותר מעט מאחוריו, נעצר והסתובב וחיכה לרבנית, ושוב הם החלו ללכת ביחד, ושוב כעבור מספר צעדים נעצר הרבי והמתין לרבנית, והדבר חזר על עצמו 3 פעמים במהלך ההליכה הזו.

כשהגיעו למדרגות לעלות לבית, הרבי הסתובב לכיווני והודה לי, וברך אותי לשבת שלום.

אחר כך עלו הרבי והרבנית במדרגות. הרבי פתח את הדלת לרבנית ונתן לה לעבור ולהיכנס לפניו ואז נכנס פנימה.

עד שכבר כותבים...

לאישתו של אחד השלוחים הייתה בעיה בריאותית שהסתבכה והשליח כתב על כך לרבי לבקש ברכה. זמן קצר לאחר מכן העניין הסתדר.

כעבור זמן, כאשר הגיע דו"ח של אותו שליח מהפעילות בחנוכה, כשנכנס המזכיר הרה"ח הרי"ל גרונר לקודש פנימה להכניס ולהוציא, החזיק הרבי בידו האחת את כל המכתבים מהפעילות ואת הדו"ח הבודד של אותו שליח ביד השנייה, לערימה הגדולה הרבי ציין נוסח אחיד לשלוח לכולם, ולמכתב הבודד "ומה שלום אשתו?".

וכאן הוסיף הרבי ואמר: "זה שכותבים לי רק כשיש צרות כבר התרגלתי, אבל כשכבר כותבים ולא מציינים בשורות טובות את זה אני לא יכול להבין...".

מפריעה לו לעבודת התפילה, וכעבור מספר פעמים ששוחח עמו בעניין, אישר לו ר' שלמה חיים להתפלל ביחידות.

לעומת זאת כאשר אני נכנסתי עמוק יותר לעולם החב"ד וניגשתי לבקש אישור דומה מר' שלמה חיים, הוא נזף וגער בי: "מה? ה'קדושה' מפריעה לך לריכוז? 'ברכו' מפריעה לך?!...!", והעמיד אותי על מקומי.

וועגן זיך

הרה"ח ר' ברוך שיפריץ - בשנותיו האחרונות בשיכון בירושלים, שמע פעם את אחד המתפללים מתייגע בהתזת 'למען תזכרו', ניגש אליו ושאל אותו: "דו טראכט מיטן דאווענען וועגען זיך אדער וועגן זיך?!...!" [= אתה חושב באמצע התפילה אודות עצמך או אודות עצמך?...] .

מילא לנוח, אבל לתלות שלט!

פעם הלך הרה"ח ר' ברוך שיפריץ ברחוב וראה פעמון בכניסה לאחד הבתים שכתוב עליו 'נא לא לצלצל בין השעות 16:00-14:00'.

התרגז ואמר: מיאל שהולכים לנוח באמצע הצהריים, אבל מה פשר האזהרה הזו? ואם יהודי יצטרך אותך? ברוסיה כשהיו דופקים על הדלת באמצע הלילה היינו רצים אל הדלת, כי היינו מבינים שאם דופקים בכזו שעה כנראה שזה דחוף...

גם מ'פרט ישראל'...

כשהרה"ח ר' אליעזר שמולביץ עמד לקבל את הסיידור מהרבי לפני חתונתו, עמדה במקום גם הסבתא של הכלה הרבנית העכט משיקגו וקודם שנכנס הרבי חזרה לחדרו הקדוש, היא בירכה את הרבי באיחולים שונים. ברוב התרגשותה, היא הוסיפה עוד ברכה ועוד ברכה ולא הפסיקה... הרבי צעד לאחור עם הפנים

בלשכת הגיוס, והרבי שלל את כל ההצעות שלו לומר שיש לו בעיות בלב (כפי שאכן היה לו לאחר הלידה) או בעיות אחרות, עד שבסופו של דבר שאל אותו הרבי האם היו לו או למישהו ממשפחות אי פעם בעיות בשיניים, וכשהשיב בשלילה, אמר לו הרבי לתדהמתו שיתלונן על בעיות בשיניים, ואכן כשהגיע זמנו להתייצב טען בלשכת הגיוס שיש לו בעיות בשיניים וקיבל פטור מלא.

אחרי מספר ימים סיפר הרה"ח ר' ניסן מינדל לצאהלער ששוחח באותו יום עם הרבי שאמר לו שרואים ש'השווער' נמצא איתנו 'יתיר מבחיוהי' ורואים מופתים עוד יותר מאשר לפני ההסתלקות, וכראיה סיפר הרבי שהיה כאן בחור שביקש פטור מהצבא והתלונן על כאבי שיניים - דבר שאין לו שייכות אליו - ובכל זאת נפטר מהצבא באופן מלא...

8 עמודים של בשורות טובות

סיפר הרה"ח יוסף יצחק קפלן, רב הישוב סתירה: באחת ההזדמנויות שזכיתי לשהות בחצרות קודשנו, הבחנתי באחת ההתוועדויות כיצד הרבי פונה להרה"ח ר' צבי גרינוולד ומעודד אותו בשעת הניגונים באופן מיוחד.

כאשר בהשגחה פרטית חזרנו יחד באותו מטוס, שאלתי אותו לפשר היחס המיוחד, והוא השיב לי שלפי הבנתו הסיבה לכך היא שבדרך כלל הוא רגיל לכתוב לרבי על כל ההתלבטויות והקשיים והאתגרים שלו, אך הפעם השקיע וכתב לרבי שמונה עמודים צפופים של בשורות טובות בלבד, ועל כן זכה לעידוד המיוחד...

קדושה מפריעה לך?!...

סיפר אחד מתלמידיו של המשפיע הרש"ח קסלמן ב'פרדס':

בשנות לימודי בישיבת תומכי תמימים בכפר חב"ד, ניגש פעם הרה"ח ר' יהושע מונדשיין למשפיע הרש"ח קסלמן וטען שההמולה שבמניין

ולהוריד את השטיחים - עלול הדבר לפגוע בשלום בית... שהרי אשתו כבר ראתה כי טוב...

מה עשה? אמר פתאום למוכר שאשתו התחרטה, ואחרי זה רץ לביתו ואמר לה שמסיבה שאינה מובנת לו בסופו של דבר המוכר התחרט...

תואר תמידי

הרה"ח ר' חנא פרמן (משלוחי הרבי בטורונטו) נסע זמן קצר לאחר ג' תמוז במטוס עם השד"ר הרה"ח ר' שמואל דוד רייטשיק, ובמהלך הנסיעה שאל אותו באיזה תואר כותבים היום לרבי? השיב לו הרב רייטשיק: "מה הפירוש? לרבי יש תואר אחד. כ"ק אדמו"ר שליט"א! התואר הזה הוא תמידי, ואינו משתנה".

ממה נפשך

כאשר הרה"ח ר' ברוך פריז כתב פעם לרבי שהוא מתוסכל מכך שהבחורים בישיבה שואלים שאלות רבות מידי, דבר המהווה אינדיקציה לכך שהלימוד שלהם לא מספיק רציני ועצמאי, השיב לו הרבי בתמיהה: ממה נפשך? אם השאלות מתאימות, יש להתייחס אליהן, ובמידה שלא - יש להסביר לתלמידים את דבר זה עצמו, והוא חלק מתפקידו של המחנך להדריך ולכוון את התלמידים מה נכון לשאול ומה לא לשאול

ללמוד את כל התורה...

סיפר הרה"ח ר' שאול אליטוב: בתחילת הקיץ של שנת תשמ"ו כתבתי לרבי שאני סובל מסינוסיטיס, ושאלתי איזה חלק בתורה עלי ללמוד, השייך במיוחד לבריאות האף, ולהפתעתי בשבת פרשת בחוקותי בעת ההתוועדות הרבי התייחס ישירות ואמר שכאשר יש הטוענים שלמרות שנהגו כמאמר חז"ל "החש בראשו יעסוק בתורה" וזה לא הועיל להם - עליהם ללמוד דווקא את החלק בתורה ששייך לאותו איבר בגוף... וכיצד ידע אדם מהו החלק השייך

אליה, וסגר לאט לאט את הדלת עד שנשאר סדק צר - והיא ממשיכה וממשיכה בברכות... כשבירכה את הרבי "שהרבי יזכה לראות נחת מכלל ישראל", פתח הרבי פתאום לרווחה את הדלת שכבר כמעט הספיקה להיסגר והוסיף כשחיוך גדול על פניו הקדושות: 'און אויכעט פון פרט ישראל'...

החכמה להיות בן אדם

פעם הרה"ח ר' חי קטורזה בנה דוכן תפילין בשוק ובעל החנות הסמוכה פירק לו את הדוכן. אמר לו הר' קטורזה: להיות בהמה זה לא חידוש. החכמה היא להיות בן אדם...

במשך הזמן היהודי התהפך והיה שומר עבורו את החומרים של הדוכן.

נראה אותך...

פעם ר' מוטל קוזלינר שאל את אביו הרה"ח חז"ק מדוע הוא מחזיר מהאדמו"ר מריבניץ, השיב לו אביו שהוא יהודי שחי "טפח מעל הקרקע". החזיר לו בנו: "ובכל זאת, זה הרי רק טפח...", אמר לו אביו: "נו, אז נראה אותך..."

בית 'לא הסידי'

זמן קצר אחרי שהרבי דיבר על שלילת היחס המגושם לעניני העולם שחסידיים צריכים שיהיה להם דווקא 'הוליווד קיטשען' ו"שטיחים מקיר לקיר", הרה"ח ר' מיכאל טייטלבוים ניגש לרכוש דירה בסמיכות לבית הכנסת שלו, הראשונה שראתה את הדירה היתה זוגתו, והדירה מצאה חן בעיניה, ולאחר מכן כשהוא הגיע לחתום את החוזה, עשה גם הוא סיוור בדירה וכשראה שבחלק מהחדרים פרוסים 'שטיחים מקיר לקיר' החל להתלבט, שהרי מצד אחד לא הוא פרס את השטיחים והדירה מתאימה, ומצד שני לחיות בכזה בית שהרבי דיבר אודותיו במיאוס - זה גם לא מתאים, ומאידיך גיסא, לרכוש את הדירה

ברכב בדרך חזרה לקראון הייטס, התבטא הרבי ואמר: למעשה במקום ללחוץ להם ידיים הייתי צריך לעלות על גג המכונית ולעורר אותם על החשיבות בלימוד החסידות!

כאשר הרב שמואל לויטין השצטרף לנסיעה אמר שאם כך אולי כדאי לחזור לשם, אמר הרבי שכעת כבר מאוחר מידי, היות ומן הסתם החסידים כבר עזבו את המקום...

משיח רבי - דבר אחד!

בשבת חג הגאולה י"ב תמוז תש"ט התוועד הרבי עם החסידים בחיות מיוחדת על כך ש'הרבי' השווער הוא מלך המשיח, ואמר שיש לו ראייה על כך מר' אברהם פאריז, שלאחרונה הרבי קרא לו והורה לו לחזור לארץ ישראל, והוא ביקש מהרבי לקבל ברכת הדרך. הרבי אמר לו שהוא יכול להיכנס למשרדו, אך הוא התעקש שהוא רוצה שהפגישה תהיה באופן 'רישמי' בבית של הרבי, ואכן הוא קיבל את מבוקשו ובסיום הפגישה הוא איחל "שניפגש עם הרבי בירושלים".

המשיח הרבי וסיפר: שאלתי אותו מדוע אינם מאחל שניפגש עם משיח בארץ הקודש, והוא השיב לי ש'רבי ומשיח ומשיח רבי - זה דבר אחד! כאשר אומרים רבי, מתכוונים למשיח, וכאשר אומרים משיח, מתכוונים לרבי, ואם כך אין צורך סתם לכפול את הדברים..."

במהשבה דיבור ומעשה

במהלך אחת ההתוועדויות שנערכו במהלך הקיץ של שנת תשי"א, עודד הרבי בחזקה את השירה עד שאלו שעמדו בראש ה'פירמידות' הקטנות בצידי הזאל - נגעו עם ראשם בתקרה כאשר קפצו מרוב התלהבות... אך לפתע עצר הרבי את השירה ושאל האם זה נקרא לרקוד?

ואז החל הרבי שוב את הניגון "ואתה אמרת היטב איטיב עמך", אך הפעם בטון הרבה יותר גבוה ובהתלהבות רבה יותר ואף נעמד ועודד את הניגון בידי הקדושות, ולאחר שסיימו לנגן,

לחולי הספציפי? אלא הפתרון הוא ללמוד את כל התורה כולה, וזה בוודאי יעזור ממילא גם לבעיה הרפואה הספציפית...

כשלא מבטאים הערכה

אישה אחת כתבה לרבי שבמשפחתה אף אחד לא מעריך את כל המאמצים שלה ואת העבודה הקשה שהיא עושה כל יום. והרבי ענה לה הרי זה טוב שלא מעריכים, כיוון שמתחילים לדבר על יסודות הבניין רק כאשר הם חס ושלום נסדקים... וכל עוד היסודות איתנים, האורחים ובני הבית, ספק אם ישיתו עליהם את ליבם! הרי בדרך כלל לא שמים לב לקירות ולתקרה, למרות שהם הכי חשובים, עליהם מושתת הבית!

שלח לחמך

בשנת תשל"ה הרב שד"ב ליפשיץ הגיע לס. לואיס בשליחות הרבי, וזמן קצר לאחר הגעתו ערך בר מצווה לבנו, למרות שכל בני המשפחה הקרובים התגוררו בניו יורק, כאשר שאלו את הרבי אודות החגיגה, השיב הרבי שיערכו אותה דווקא במקום השליחות.

לימים התברר שכתוצאה מחגיגה זו אחת המשפחות שהשתתפה בה החליטה שהיא רוצה להעניק לבנם חינוך דומה לחינוך לו זוכה חתן הבר מצווה, התקרבה לחסידות, ואחד הילדים אף הצטרף לימים בעצמו לצבא שלוחי הרבי - הרב דוד רוזן, שליח הרבי במושב 'מגשימים' בארץ הקודש.

מאוחר מידי

לאחר שהרבי ניהם את האדמו"ר מסאטמר ויצא מהבית ניגשו אליו ברחבו 2 מזקני החסידים ואמרו שהם יודעים שבליובאוויטש לא נהוג לתת שלום, אך הם מאוד ישמחו ויעריכו אם הרבי יסכים לתת שלום לחסידים, ואכן הרבי נענה לבקשה ובמשך חצי שעה עברו לפני הרבי מאות חסידים.

ההורים שעדיף שהילדים ילמדו לימודי חול מאשר להסתובב בחוסר מעש בלי מסגרת, השיב הרבי: "חכמת חיצונית גרועות מדברים בטלים, שהרי מפורש בתניא שהם מטמאות את חב"ד שבנפש!".

תיקון ללימודי חול

אחד מאנ"ש שלמד בילדותו לימודי חול נכנס אל הרבי וביקש תיקון, הורה לו הרבי ללמוד משניות בעל פה כתיקון על לימודי חול.

כשהרבי פורץ בצחוק

בהתועדות מוצאי שבת פרשת חיי שרה תשל"ט סיפר הרבי שנכנס אליו אבא של אחד התמימים במטרה לשכנע אותו שיאשר לבן ללמוד לימודי חול, וכאשר הרבי שאל מדוע זה נוגע לו כל כך, השיב שהוא רוצה שבנו יהיה 'בן אדם', וזה בלתי אפשרי בלי לימודי חול.

והרבי סיפר שכששמע זאת פרץ בצחוק, עד שהצחוק 'הדביק' גם את האבא, שהבין שבמשפט זה נכשל בכל הנסיון שלו להשפיע.

שמעו הולך בכל המדינות

כאשר הרבי שלח את השלוחים הראשונים לאוסטרליה, ציטט את הפסוק אודות מרדכי ש"שמעו הולך בכל המדינות", שחלק מהשליחות היא עצם העובדה ששמעו של מרדכי שבדורנו יגיע לכל המדינות, וזה עצמו מסייע בשליחות, שכאשר מדברים עם יהודי אודות הרבי, זה פועל כבר בדרך מקיף ומסייע לקרב אותו שילמד את תורתו של הרבי ויבצע את הוראותיו.

העיקר לא מגבעת...

בשמחת תורה בתשרי תשכ"ב שהיה הפעם הראשונה שר' בערקע חן הגיע מעבר למסך הברזל, הוא עמד לפני הרבי כשכובע קנייטש חבוש לראשו, בשונה ממנהגו... כשראה זאת

התיישב הרבי ואמר כביכול לעצמו בלחש ובטון נמוך: "ואיך הניגון הזה יעזור לי במחשבה דיבור ומעשה?...".

מתלמידי יותר מכולם

כאשר ר' שמעון אליהו מחאסלאוויץ' היה מגיע לחצרו של אדמו"ר הזקן, היה מביא עמו אוזירה של שמחה וחיות, בהיותו א' לעבעדיקער מענטש'. ככלל, היה אדם חיובי שלא סבל דיבורים לא טובים, וכאשר היש ומע אדם שמדבר לשון הרע היה שואל אותו: מדוע הינך מתחיל מהצד השמאלי? תתחיל מהצד הימני! מה החבר אשם בזה שמלמעלה מראים לך את הלא-טוב שבך?!

פעם אחת ישב אדמו"ר הזקן בחדרו והתקשה בסוגיא סבוכה, ולפתע שמע מהרחוב קול המולה, וכשניגש לחלון לברר את פשר הדבר, ראה את חבורת החסידים שמקיפה את ר' שמעון אליהו שבדיוק הגיע לחצרו של הרבי, והדבר הרחיב את ליבו והוא שמח באחוה החסידית השוררת בין החסידים, והתבטא: "הרבה קיבלתי מרבתי, יותר - מחברי, ומתלמידי - יותר מכולם". כאשר חזר אדמו"ר הזקן לתלמודו, הסוגיה האירה לו והקושיא הסבוכה נפתרה מאליה.

להרחיק מהכמות חיצונית

לאחר כמה אסונות רצופים של פטירת ילדים בגיל צעיר בקהילת חב"ד במונטריאול, נכנסו אל הקודש פנימה הרב יצחק הענדל והרב פרץ מוצ'קין וביקשו לעורר רחמים על בני הקהילה. הרבי השיב להם: "מכאן לא יוצאת קפיידא על יהודים, אבל כשכואבת לאדם היד שלו הוא לא הולך לבדוק אם יש איזו בעיה באיברים אחרים. מכיון שהדבר קשור באמהות וילדים, עליכם להתחזק בענינים השייכים להם ואז תהיה נחמה בכפליים", והרבי הזכיר את חשיבות ההקפדה על חבישת פאה נכרית וחינוך ילדיהם על טהרת הקודש.

כאשר העביר הרב הענדל לרבי את טענת

לחג השבועות בליובאוויטש עם קבוצת חסידים ששימשו ברבנות, וכאשר התקרבה כניסת השבת הם עצרו וירדו מהרכבת על אף שבגלל זה יפספסו את החג במחיצת הרבי (היות והחג חל באותה שנה ביום ראשון), אך ר' הלל המשיך והגיע לליובאוויטש ממש עם כניסת השבת.

הרבנים שלא הכירוהו לעומק חשבו שמדובר בפורק עול, אך כשהגיעו לאחר החג וראו אותו עומד בבית המדרש ומתפלל שעות ארוכות הבינו שמדובר באברך משכמו ומעלה, וכששאלו אותו כיצד המשיך בנסיעה למרות החשש ההלכתי שבדבר, השיב להם שכל סיבת נסיעתו היא מכיון שאם לא ישמע את מאמר מתן תורה מהרבי - "לא יציא את שנתו", ועל כן מסר את נפשו על כך (ברוחניות).

ככה מתחילים שליחות?!...!

שליח שהתעתד להתחיל לפעול בשליחות הרבי באחת מערי הצפון, דיווח בין השאר על כך שאשתו נרשמה ללימודים במכללת צפת למשך שלוש שנים. במענה השיב הרבי: "דוגמה חיה לשליח בשליחות, שמתחיל בלשוח אשתו לאוניברסיטה לג' שנים!!!?".

כשאי אפשר לשאול

אברך שהתעתד לצאת לשליחות במקום רחוק, נכנס לרבי ושאל מה יוכל לעשות כאשר תתעורר בפניו התלבטות שלא ידע כיצד להכריע בה ולא יהיה לו זמן לכתוב ולחכות לתשובה מהרבי. השיב לו הרבי: תעשה מה שאתה לא רוצה לעשות, ומה שנראה לך שאתה לא יכול לעשות...

הרבי שאל היכן הקסקט, והורה שיביאו לו את הקסקט חזרה ולבינתיים יסיר את הכובע, וכשראה הרבי שהקסקט מתמהמה והוא עומד וכיפה בלבד על ראשו, זרק לעברו מפית שיניח על ראשו לבינתיים...

תרופה חסידית

בהתוועדויות בהן שימש ר' מענדל כשר המשקים, היה מסתובב עם הבקבוק סביב השולחן, ואם היה אי-מי מהחסידים שסירב לומר לחיים, או שהיה מדובר בנער צעיר, היה מוזג מעט משקה לכפית ואומר לו: "קח את זה בתור תרופה..."

לא יכל להתאפק

העידה הרבנית רחל אלטיין, בתו של הרב ישראל גייקובסון: מעולם לא שמעתי את אבי מעביר ביקורת על הזולת, היא מה שיהיה. את כולם קיבל במאור פנים והסתכל עליהם בעין טובה וחיונית. פעם אחת ויחידה אני זוכרת כל חיי ששמעתי אותו מתבטא - בבית פנימה - על מעשה לא טוב של הזולת, היה זה כאשר משבר זמני של אחד מבוגרי תומכי תמימים גרם לו להתערער במקצת והוא גילח את זקנו במטרה למצוא עבודה שיוכל להאכיל את בני משפחתו. אני זוכרת כיצד כאב הדבר לאבא שלי שהיה מזועזע מכך ואמר: "איך תמים יכול לעשות את זה?!...".

מסירות נפש רוחנית

ר' הילק'ע פוצ'ופער (פרוטקין) נסע פעם

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

•

ולע"נ

אבי מורי

הרה"ת זלמן ניסן פנחס ע"ה נוטיק

נלב"ע, ז' מרחשון ה'תשפ"א

שיזכה לעליה הנשמה הכי גדולה

בהתלבשותה בגוף גשמי למטה מעשרה טפחים

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ותיבך ומיד ממש!

•

ולזכות

כל בני המשפחת המורחבת שיחיו

שיזכו לגרום נחת רוח רב לכ"ק אדמו"ר שליט"א

בכל פעולותיהם הליכותיהם ומעשיהם

ולפעול את השליחות היחידה שנתתה

קבלת פני הרבי משיח צדקנו

ותיבך ומיד ממש!

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד!